

περὶ τῷ Jager, μὴ παραλείψαι ἀπονη-  
 νουτον ἐν τινὶ ἀποσπείμῳ καὶ ὅτι ἐπὶ  
 πρὸ ἀλλοτρίων κόνων ὁργανισμὸν, ἐπὶ ἴδιον  
 ἔργομα ἐνδὸς τὸν ὑπὸ τῷ Fischendorf ἐν  
 ἔτει 1842 ἐκδοθέντα κώδικα τῆς Κ.Δ. τοῦ  
 καὶ αὐτοῦ ὁ Fischendorf. Δύμι. ὅτι δὲ ἡ  
 λήψα ἐν τῷ προοίμῳ τῇ ἐκδόσεως ἐκδο-  
 σιως περὶ τοῦτον. In Ceterum nuperissime  
 pessima fraude factum est quod mino-  
 ritioni ejusdem textus Graeci ad Ce-  
 tinum conformati pro meo nomine  
 propositum est Jageri prof. Paris. tam-  
 quam Auctoris nomen. (Fischendorf  
 nov. Testam. Graec. Lipsiae 1855. προ-  
 legom. p. 14)

Τελευταίον καὶ ὑπὸ τῷ νέον διορίστῃ με-  
 γραφέντος διαμαρτυρῶν εἶδεν καὶ καὶ  
 ἔργον τὸν ἀδελφόν! Ἀλλήλα ἡ ἀδελφὴ καὶ  
 ὅτι με ἐπὶ τῷ παρόντος ὑποσχεθείς. Ἀλλὰ  
 καὶ ὁ νέος ἀδελφός, μὴ εὐρύνει ἢ ἡλπίσει  
 αὐτόθεν καὶ ἐκ βρωτοῦ συνδοχῶν. Ὁ δὲ καὶ  
 ὅτι νῦν νῦν διορίσας ὡς ἐκ τῇ τήνῃ τῇ  
 ἀπὸ αὐτῶν γαίνεται ἀνδρῶν, ὑπομνήτης καὶ  
 ταυτοῦ (κατὰ δὴν πραγματικὴν σημασίαν).  
 Ὁ ἱεροφάντης δὲ κατὰ ἡδαικῶν ἡδέποτε  
 ἀπὸ τῆς τῇ μέγιστον τῶν ἀδελφῶν ἡδαικῶν  
 παρῆκεν ταῦτα νέους, ὅπως αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ὡρε-  
 ζῶντο. Ὅτι δὲ ὁ περυσωμένος αὐτοῦ, ἐν  
 τῷ δέουσι εὐδοκίᾳ εἶναι δέχων, τὰ ἀλλότρια  
 σιτὰ ὅπως δέχεται περὶ ταῦτα, σιτίζομε-  
 νος καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτῶν. Ἀλλὰ αὐτὸς ὁ αὐτοῦ  
 καὶ! εἶδεν καὶ τὸν καὶ ἱεροφάντης διορίσας

ἀρχαίαν τῆς παλαιῆς συνωρίδος. Τίς δὲ ὁ νεώ-  
 ρον τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον μαθηγῆται;  
 πάντως ὁ Κασσίνος.

Ἐπισφραγίσω τὴν ἐπιστολὴν μετὰ τῶν  
 ἐκ τῆς γῆς ἔκτα ἐφημερίδων εὐχῶν μου.  
 Ἐρωδὲ καὶ εὐδαμονεῖτε.

ἐν Χάμῃ. τῇ 2 Ἰανν. 1857

Ὁ ἄνθρωπος κατὰ κράτος

Ἰωάννης Κασσίνος

Τὸν ἀγαπητὸν Κ. Σοφοκλῆα  
 καὶ ἀκαταρτὸς τοὺς οἰκίους ἀνταφορὰς  
 ἐν ψυχῇ.

Γνωρίζετε τὸν αὐτότε ἀνδρίζοντα συγγενὴ μετ' ὁ  
 πύργιον. Τοῦτον συνίσταται τῇ ὑμετέρᾳ εὐνοίᾳ.  
 καὶ παρακαλῶ δευρῶς, ἀφ' ὧν (εἰ μὴ τοῦτο δυσ-  
κολίαν παρέχει) ὅπως καὶ ἀπ' αὐτοῦ συζητῶντες πρὸς  
 τοὺς ἀρ. γερουσίαν, καὶ ἐξαιρουμένην ἢ αὐτῇ  
 μακαρίτης, τελαχίον κατὰ τὴν μένιν τὸ ἔτος  
 καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν συνδυασμὸν. Ἐχ  
 μὲν ὁ ἀρ. πῶς ἐὰν πολλαί. Ἀλλ' ἐν τῇ μενῇ  
 ταύτῃ βοήθειαν, πρὸς τὴν μένιν, ἀνασφραγίσαι,  
 καὶ ἐπιμαχῆ, ὡς εἶδ', ἀνασφραγίσαι, ἀνασφραγίσαι,  
 φωνῇ γὰρ, προσιδμενῇ, κατὰ τὴν ἐπιβαρύνεται.  
 καὶ συλλογῇ. Ἐχρήσθησαν καὶ εὐδαμονεῖτε  
 διὰ τὸν ἀποστολὴν.



ΝΟΛΑΙΜΙΑ  
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΗ

Σεβαστέ μου διδάσκαλε!

Ευχαρίστως έχει ταῦτ' εἶναι, καὶ  
τι ἄλλο περὶ τῆς αὐτῆς ὑλῆς ἐν τῶν  
εστέρων ἰδούσθην εὔρω ὑπερ καὶ κατα.  
Εἰ δέ τι καὶ καλὸν εὔρω, καὶ ἔτι  
πλεονεχία προδύω. Τὸν τῷ ἑαίον  
μυμναστικῶν διεφάνη ἐκμετρίδα ἔχοντα.  
Οὕτω γὰρ εἰ ἡ συμπεπλησμένη (26) τῇ  
1Α τῶν τῷ τῷ φαστικῶν βιβλίου  
(τῶν ἁγίων κατὰ τὸν ἀντίστοιχον εἰς τὸν  
1728). Ὡς ἐν ἑτέροις τόμοις, ἐν οἷς μετὰ  
γίνεται περὶ φαστικῶν καὶ τῶν αὐτῶν συγγραμμάτων,  
ἀναγράφεται τι. καὶ συμπληρώσατε μοι τὸν τόπον  
ἐκείνου, ἢ μᾶλλον τὴν ἐφαρμ. τὴν τῶν  
ὅπως φαστικῶν καὶ περὶ τούτων.

Ο φίλος Κ. Fischendorf ἤδη περὶ αὐτῶν  
ὁμοίως ἔγραφε πρὸς ὑμᾶς. Ἐπειπερ δὲ  
τὴν ἐπιστολὴν ἐκώλυον ἐν ἑτέρῳ πρὸς τὸν  
Κ. Παρνασσὸν, μετὰ φαστικῶν περιέχοντος, εἰς  
ἀντίστοιχα τῇ αὐτῇ ἐκδόσει τῷ ἑαίον.  
Ὡς περὶ τῇ φαστικῇ ἀντιστοιχείᾳ  
μετὰ τὴν ποσειδῶν, καὶ τῶν παρὰ τὴν  
τῶν τῶν Κ. Παρνασσὸν καὶ εἰς μὴν αὐτῶν  
ἔλαβέ τι, τότε ὁ Κ. Fischendorf γράσει καὶ  
τὸν γράμμα καὶ τὴν ἐπιστολὴν ὅπως ἐπὶ  
καὶ ἡ γράφει ἕτερον. Αὐτοῖς ἀποβλέπει ὅτι ἐ-  
κπαίδευσαν ἐν τῷ διεγερτικῷ ταχυδρομῷ. Ὡς  
καὶ τὸν μόνον μέχρι τῆς ἐκδόσεως ὅ-  
μιλῃ τῇ ἐπιστολῇ συναδεδεμένος γράμμας τῶν βιβλίων ἔχει  
ἔτι.